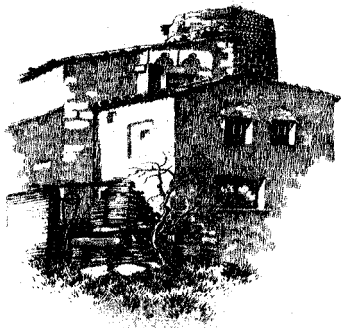

Vilasacra,
capital del món
Fages de Climent

CARLES FAGES DE CLIMENT

VXLASACRA,
CAPITAL DEL MÓN

PRÒLEG D'ALEXANDRE DEULOFEU
DIBUIXOS DE JOAQUIM BEC DE CAREDA

Literatura

En el marc de la commemoració de l'Any Fages de Climent s'ha reeditat *Vilasacra, capital del món*, conferència homònima feta per l'escriptor figuerenc al Casino Menestral, el 4 de febrer de 1956. La primera edició, del 1967, estava prologada per Alexandre Deulofeu i il·lustrada per Joaquim Bech de Careda.

En aquesta petita obra, Fages de Climent, posa en practica un mètode d'historicisme hipotètic que, amb força ironia i llibertat narrativa, li permet jugar amb els fets, amb la seguretat que li donen els seus amplis coneixements de la història catalana i europea.

Fages fabula sobre què hauria passat si el rei Pere I el Catòlic hagués guanyat la batalla de Muret contra el francès Simó de Montfort, el 1213, moment clau en la croada que francs i papistes iniciaren contra l'heretgia catara per terres occitanes. Amb aquesta derrota se n'anaren per terra les esperances d'assolir un regne català a banda i banda dels Pirineus. A partir d'aquest fet ideal, una batalla mai guanyada, Fages basteix un encadenament fictici d'esdeveniments: els límits de Catalunya s'ampliarien pel nord; les ciutats que haurien gaudit de la capitalitat fins ara (Barcelona o Tarragona) estarien situades massa al sud; l'Empordà i Castelló d'Empúries serien els llocs escollits pel rei Pere, no només per la seva importància geogràfica en termes estratègics, sinó per l'estimació que per aquesta comarca tenia el fogós rei. Però la rivalitat entre la corona catalana i el comtat d'Empúries -mai totalment sotmès a Barcelona- haurien fet decidir finalment el monarca a donar la capitalitat a Vila-sacra, vassalla del Bisbat de Girona i de la corona. Amb l'expansió mediterrània posterior, Vila-sacra seria el suposat centre d'un imperi mediterrani i europeu.

Evidentment, com diu Deulofeu al pròleg de la primera edició, si no s'hagués produït la desafortunada derrota a Muret, uns altres "sinofossin" haurien portat la història per altres camins; però en descàrrec de Carles Fages de Climent s'ha de constatar que qualsevol concatenació de fets històrics que puguem fer és tan improbable (o probable) com l'utòpic trajecte de Fages, ja que la revisió o interpretació del passat (tant del que fou com del que no fou) és recreació, invenció des del present.

I, a *Vilasacra, capital del món*, Fages de Climent mostra esplèndidament els seus dots de gran fabulador.

Diego Mestre